

- Skok dr. Petar, XXIX, 1917, sv. 1, s. 117,
 Suić Mate, N. S. VIII, 1953, sv. 1, s. 111,
 Stratimirović Đorđe, III, 1891, sv. 3, s. 283, sv. 4, s. 323,
 Šarjanović Petar, VIII, 1896, sv. 1, s. 166,
 Truhelka dr. Ćiro, I, 1889, sv. 1, s. 23, 38, sv. 2, s. 91, sv. 3, s. 26; II, 1890, sv. 1, s. 64, 68, 95, 104, sv. 2, s. 188, sv. 4, s. 386; III, 1891, sv. 3, s. 239, 306; IV, 1892, sv. 1, s. 57, sv. 4, s. 315, 340; V, 1893, sv. 4, s. 673, 699; VI, 1894, sv. 1, s. 89, sv. 3, s. 491; XI, 1899, sv. 2—3, s. 339; XIII, 1901, sv. 1, s. 1, sv. 2—3, s. 227; XIV, 1902, sv. 1, s. 129, sv. 2, s. 257, sv. 3—4, s. 519; XV, 1903, sv. 1, s. 143, sv. 2, s. 373, sv. 3—4, s. 529; XVI, 1904, sv. 1, s. 91, sv. 2, s. 225, sv. 3, s. 441; XVIII, 1906, sv. 2, s. 117, sv. 3, s. 265; XIX, 1907, sv. 1, s. 57; XXI, 1909, sv. 3, s. 177; XXV, 1913, sv. 3—4, s. 325; XXVI, 1914, sv. 1—2, s. 43,
- Topić Fr., VI, 1894, sv. 3, s. 421,
 Uredništvo, III, 1891, sv. 3, s. 303; IV, 1892, sv. 3, s. 235; VI, 1894, sv. 3, s. 521; XII, 1900, sv. 1, s. 155; N. S. VIII, 1953, sv. 1, s. 451; XII, 1957 sv. 1, s. 343,
- Vego Marko, N. S. VII, 1952, sv. 1, s. 409; IX, 1954, sv. 1, s. 175,
 Vorliček Eduard, VIII, 1896, sv. 2, s. 197,
 Vuletić-Vukasović Vid, VIII, 1895, sv. 1, s. 121,
 Weissbach dr. A. VII, 1895, sv. 1, s. 105; XII, 190, sv. 2—3, s. 351,
 Wilke dr. Georg, XXI, 1909, sv. 1—2, s. 177, XXV, 1913, sv. 3—4, s. 515,
 Želizko J. V. VIII, 1896, sv. 3—4, s. 411,

V. Kopač, Zagreb.

DVA NAUČNA RADNIKA — JUBILARCI.

Ovoga ljeta slučile su se dvije tihe i skromne svečanosti, koje su zabilježene u *Numizmatičkim vijestima* br. 13 od 1959. godine.

Prvi svečar, profesor Ivan Rengjeo, numizmatički nestor za srednjovjekovne novce, ispunio je sedamdesetpetu godišnjicu života. Rođen je u Iloku 15. svibnja 1884. godine. Sveučilišne nauke svršio je u Zagrebu. Nakon diplome iz slavistike, počeo je 1908. godine predavati u gimnaziji u Gospiću, a kasnije je najvećma djelovao kao nastavnik u Bosni, pretežno u Sarajevu. Godine 1939. preuzeo je dužnost ravnatelja zagrebačke prve klasične gimnazije, na kojoj je službovao sve do svog umirovljenja.

Već u svojoj mladosti ispoljavao je smisao za narodnu povijest i pjesništvo, a naročito za junački ep. Posebice se bavi našom srednjovjekovnom numizmatikom i kulturno povjesnim spomenicima toga vremena.

Osim ugleda uzornog pedagoga i nastavnika, profesor Ivan Rengjeo stekao je priznanje i poštovanje kao naučni radnik, autor mnogih stručnih članaka, rasprava, radova i prikaza. Pored toga pisao je literatne prijevode s ruskog, poljskog, češkog i bugarskog jezika.

Čuven je kao dobar poznavalac bosansko-hercegovačke povijesti. Godine 1949. sudjeluje u pripremnom radu za Izložbu srednjovjekovne umjetnosti naroda Jugoslavije u Parizu, u odsjeku za stečke. Tom prilikom napisao je opsežan rukopis pod naslovom: „*Srednjovječni nadgrobni spomenici — stećci*“, u kojem je obuhvaćena i obrađena cijela tematika tog pitanja.

Na poziv Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti u Zagrebu, napisao je „*Corpus nummorum Slavorum meridionalium*“, ali nažalost, djelo je ostalo u rukopisu.

Profesor Rengjeo je suradnik triju enciklopedija Leksikografskog zavoda u Zagrebu, te urednik *Numizmatike* broj V. i „*Numizmatičkih vijesti*“, glasila numizmatičkog društva u Zagrebu.

Ovog ljeta 1959. godine u Grazu je objavljeno njegovo životno djelo pod naslovom „*Corpus der mittelalterlichen Münzen von Kroatien, Slavonien, Dalmatien und Bosnien*“ s predgovorom uglednog numizmatičkog stručnjaka profesora Dr. Günthere Probszta. U tom djelu je obrađeno i obuhvaćeno skoro dvije hiljade primjeraka našeg srednjovjekovnog novca.

Naš uvaženi umjetnik kipar, akademik, profesor Vanja Radauš izradio je u sitnoj plastici glavu profesora Rengjela za spomen medalju, koju je Numizmatičko društvo u Zagrebu dalo kovati povodom ovog jubileja u znak priznanja za marljiv i požrtvovan naučni rad svečara.

Životni put profesora Rengjela obistinile su riječi poznatog pisca Johna Galsworthyja: „*Svatko nosi svoju sudbinu u svom vlastitom srcu*“.

Drugi svečar, profesor Dr. Antun Bauer, koji je navršio dvadesetpet godišnjicu muzeološkog rada sada je na položaju direktora Hrvatskog školskog muzeja u Zagrebu.

Antun Bauer rođen je 18. VIII. 1911. godine u Vukovaru. Studirao je na sveučilištu u Zagrebu. Učio je povijest umjetnosti s odgovarajućom grupom predmeta usmjerenu na arheološko i muzeološko djelovanje. Već kao student, a kasnije kao asistent profesora V. Hoffilera, radio je u arheološkom institutu od 1932. do 1942. godine. Suraduje s profesorom Hoffilerom na izradi publikacije „*Corpus vasorum antiquorum*“.

1938. godine promoviran je na čast doktora, na osnovu disertacije „*Rimska olovna plastika*“ s naročitim obzirom na nalaz u Sisku.

Predavao je povijest umjetnosti na školi za primjenjenu umjetnost od 1936 do 1938., te od 1937. do 1942., kao asistent, a od 1943. do 1945., kao docent katedre za arheologiju na filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Poklonom svoje zbirke moderne plastike i odljeva povjesnih spomenika, građu Zagrebu 1937. godine, udareni su temelji Gipsoteke. Do 1952. godine, kroz petnaest godina vodio je i razvio ovu mladu tekovinu do značajne muzejske ustanove. 1949.—1950. godine vodio je organizacione i tehničke poslove za izložbu „*Art médiévale*“ u Parizu — Parišku izložbu naše srednjovjekovne umjetnosti. Za tu izložbu načinjeno je niz kopija makedonskih srednjovjekovnih fresaka, koje su tada izložene u Parizu. 1951. godine organizirao je izložbu „*Zlato i srebro Zadra*“ u Zagrebu. U ljeto iste godine vršio je arheološko iskapanje u Iloku i tom zgodom otkrio ranogotsku baziliku. Živo se zalagao za osnutak i rad pokrajinskih muzeja i galerija slika u Hrvatskoj, davši zametak umjetničkim galerijama u Osijeku i Vukovaru, kao i muzejima u Sisku, Vukovaru i Iloku.

Mmogo je pisao o gradivu iz prehistorije, arheologije, grčke plastike, o galerijama i muzejima, o kabinetu za numizmatiku i medalje. O ulozi muzeja u kulturnoj izgradnji pokrajine, o zadacima historičara u suvremenoj muzeologiji, o muzeološkom postavu numizmatike. Od 1952.—1958. godine izdao je kao rukopis u njegovoj redakciji **Bibliografiju i građu za umjetnost i srodne struke**, u trideset knjiga sa oko 7.500 stanica.

Muzejski arhiv — građa za muzeologiju, također je izdao kao rukopis do 1956. godine, u trideset svezaka. Pod njegovim uredništvom izašla su šets broja **Muzeologije** — zbornik za muzejsku problematiku, te **Numizmatički zbornik I**.

Jugoslovenska akademija znanosti i umjetnosti u 1949. godini potvrđuje njegov izbor za naučnog suradnika u Odjelu za likovnu umjetnost.

Svoja iskustva proširuje putovanjima u inozemstvo. 1954. godine održao je predavanje u Sveučilištu u Beču, „*O muzeološkim problemima muzeja u Hrvatskoj*“.

Umjetnik, profesor Ivan Kerdić izradio je godine 1947. spomen medalju, prigodom deset godišnjice rada dr. Ante Bauera u Gipsoteci (1937.—1947.)

Godine 1958. izradio je umjetnik Ante Jakić, spomen madalju povodom dvadeset i pet godišnjice muzealnog rada Dr. Antuna Bauera.

Za oba svečara može se kazati riječima Elie-a Faure-a, da: „*Ljudi imaju samo jedno bogatstvo, a to je njihovo djelovanje*“.